

A megjutalmazó Istenbe vetett bizalom

Köszöntés: „Én pedig várom az Urat, aki elrejté orcáját Jákób házatól, és benne bízom!” Ézs 8:17 „Mikor félnem kellene is, én te benned bízom.” Zsolt 56:4

Énekek: 161: 1; 3-4; 299: 1; 3-5; 300: 1 – 4.

Bibliaviasítás: A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.² Ennek a hitnek az alapján nyertek Istentől jó tanúbizonyyságot a régiek. ³Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható. ⁴Hit által ajánlott fel Ábel értékesebb áldozatot, mint Kain, és ezáltal nyert bizonyyságot arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyyságot tett áldozati ajándékairól, úgyhogy hite által még holta után is beszél. ⁵Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lászson halált, és nem találták meg, mivel elragadta őt az Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonyyságot nyert arról, hogy Isten szemében kedves. ⁶Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik. ⁷Hit által kapott kijelentést Nőé azokról a dolgokról, amelyek még nem voltak láthatók, és Istent félve és tisztelve készítette el a bárkát háza népe megmentésére. E hite által ítélte el a világot, és a hitből való igazság örökösévé lett.⁸Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy. ⁹Hit által költözött át az ígélet földjére, mint idegenbe, és sátrakban lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígéletnek az örökösével. ¹⁰Mert várta azt a várost, amelynek szilárd alapja van, amelynek tervezője és alkotója az Isten. ¹¹Hit által kapott erőt arra is, hogy Sárával nemzetséget alapítson, noha már idős volt, minthogy hűnek tartotta azt, aki az ígéletet tette. ¹²Ezért attól az egytől, méghozzá egy szinte már elhaltól származtak olyan sokan, mint az ég csillagai és mint a tenger partján a főveny, amely megszámlálhatatlan. ¹³Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígétek. Csak távolról látták és üdvözölték azokat, és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön. ¹⁴Mert akik így beszélnek, jelét adják annak, hogy hazát keresnek. ¹⁵És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk visszatérni. ¹⁶Így azonban jobb után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített. **Zsidók 11: 1 – 16.**

Alapige: „Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” Zsid 11: 6.

A hit, Isten ajándéka, amit a hitvallásunk szerint Isten Szentlelke gerjeszt fel bennünk az evangélium hallatán. Fogantatásunktól kezdve szükségünk van bizalomra, mert az ugyanolyan lételemünk, mint a levegő, az eledel, vagy a víz. Már az anyaméhben valami megmagyarázhatatlan bizalomnak köszönhetően kap biztatást az új élet, hogy fejlődhessen, növekedhessen és élni akarjon. Gyerekkorban a szüleink csüng a gyermek, aztán sok ember életében valami történik és átváltozik, a felismerhetetlenségig eltorzul ez a kezdeti bizalom. A hitvesztésnek sok oka van, de mindközül a legfontosabb az Isten beszédétől való elszakadás az első.

Ebben a világban minden az ellen esküszik össze, hogy lerombolja, semmissé tegye teremtő és Üdvözítő Atyánkba vetett bizalmunkat. Nem voltak kivétel ez alól a hit megnevezett hősei, ahogy mi magunk sem vagyunk mentesek a hit megszerzésének, megtartásának és diadalra juttatásának a küzdelemtől.

Meg kell szereznünk a hitet, meg kell tartanunk azt és az Isten dicsőségének céljából önmagunkat felülmúlva élnünk kell az így ajándékba kapott hittel, azaz bizalommal.

Ábel bizonysgot nyert Istentől afelől, hogy ő Isten előtt igaz, amit áldozata is kiábrázolt. Énok az elragatattása előtt bizonysgot nyert arról, hogy ő Isten szemében kedves. Hasonlóképpen Nőé is, aki a bárka megépítése előtt kegyelmet talált Istennél, cselekedetei pedig pontosan ezt igazolták, amikor a bárkaépítés 120 évének ideje alatt szóval és tettel tanúskodott.

Ábrahám mielőtt elindult volna az Isten hívására hittel tudta, hogy Isten barátjának tekinti őt, baráti bizalommal járta végig hát a neki tett ígélet felé az egész utat. A hit szempontjából mindazok, akik az Ábrahám magvából valók, Izsákkal és Jákobbal együtt az ő útján járnak. A cél az a város, amit az Isten készített az Őt szeretőknek. Ezért a városért sokan kínokat, mások mártírhálált haltak, mások gonosz ellenségeket, vagy feltámadás által, magát a halált győzték le.

A Zsidókhoz írt levél szerzője kétszer nyomatékosít egy szembetűnő igazságot:

1. Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígérek. Csak távolról látták és üdvözölték azokat, és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön. Zsid 11:13.
2. És mindezek, noha hit által jó bizonysgot nyertek, nem kapták meg az ígéletet. Mivel Isten mi felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jussanak. Zsid 11:39 – 40.

Hát nem kész kudarc ez az egész hívő élet, ha a legkülönbek sem kapták meg a nekik megígért dolgokat, ha még rajtuk sem teljesezhetett be az ígélet? Nem! A hit pontosan attól hit, és akkor hit, amikor minden összeesküszik ellene, hogy rácsfoljon. Akkor vallja meg, hogy (...) „Ha meg kell is veled halnom, meg nem tagadlak téged.” Máté 26:35.

Honnan van ez a mindenre elszántság?

Az Istentől kapott hit természetéből, amely nem evilági valami, hanem a Jézus Krisztus hite. Jézus akkor hitte, hogy harmadnap feltámad, amikor úgy kiáltott fel, hogy „Én Isten, én Istenem, miért hagytál el engemet?” Jézus az Őt elhagyó Istentől várta a halálból való feltámadás ígéletének beteljesítését! Krisztus ennek az ígéletnek a birtokába lépett húsvét hajnalán, azaz beteljesült rajta az ígélet, megkapta az ígéletet!

Ez a dicsőséges győzelem a mi hitünk egyetlen változtathatatlan sziklafundamentuma! A Krisztus hitével kell hinnünk, minden, ami ennél kevesebb, nem tudja kiállni a próbákat! Honnan tudhatom, hogy a Krisztus Jézus hitével bízom mennyei Atyámban? Mi az ismertető jele az igaz hitnek? Visky Ferenc lekipásztor szerint nincs más minden kétséget kizáró ismertető jel, hanem csak egyedül a Krisztus sebei. „Jézus nem hajlandó az Ő népének, Anyaszentegyházának érdekében másféle ismertető jelet hitelesnek elfogadni, csak a saját sebeit, amiket népe hordoz. Sebek nélküli keresztyénségre se Urának, se a világnak nincsen

szüksége.”¹ Ez a Jézus hitéből való hit² a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés! Ennek a hitnek az alapján nyertek Istentől jó tanúbizonyságot a régiek. Ezzel a hittel értjük meg, hogy Isten Krisztusban új eget és új földet teremtett és minden, látható és láthatatlan az Ő hatalma szava által állt elő, azaz nyert létezést. Ez által a hit által értjük meg, hogy Isten, a mi Atyánk és örök várost készített nekünk, ahol együtt akar lakni velünk és ezt az együtt lakást már most elkezdte. A hit számára ez a teljesen láthatatlan és felfoghatatlan világ valóságosabb valóság, mint ennek az elmúló világnak egyre jobban eltűnő valósága. Ezzel a hittel valljuk, hogy „*hiszek egy Istenben (...)!*”

Akinek pedig ez a sokszor kevésnek becsmért hit nem kell, lecseréli! Bizonyosan le fogja cserélni a Krisztus Jézus hitét valamivel, ami kevesebb, s ezért más nem is azonos vele. Le fogja cserélni azzal a hittel, ami a kövekből kenyeret tud csinálni, vagy azzal a hittel, mely által égisz érő toronyból bukik alá és sértetlen marad, vagy azzal a hittel, amely által a Föld minden kincsét begyűjti a maga sárkánybarlangjába, de végül a gyehenna tüzébe jut a minden hazugságok atyjával együtt, akinek inkább hitt, mint Jézusnak.

A hit tehát az egész emberi valónkat megmozgató akarat, elménk megfeszített kognitív munkával meghozott választása és céltudatos döntése, nem pedig érzelmi fellobbanás, esztelen és megfontolatlan fecsegés, vagy cselekedet. A hit a lehető legjózanabb, mindhalálig tartó elköteleződés és elszántság. A hit a megfeszített Krisztus sebeivel való megsebződésünk valósága.³ A hit az Úr szenvedéseiből való részesedésünk.⁴ Pál apostol szavait idézve a hit útja azt jelenti, hogy a hit szenvedésével betöltöm, ami híja van a Krisztus szenvedésének.⁵ A hit a Jézus Krisztus halálával való meghalás abban a remélt dologban való bizalom céljából, hogy Krisztus nekünk adta nemcsak a halálát, hanem a halál feletti győzelmét, „testünk feltámadását és az örök életet” is! Ámen.

Áldás: „Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van! Mert békességes túrásra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő és nem késik. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem. De mi nem vagyunk meghátrálás [emberei], hogy elvesszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk.” Zsid 10:35 – 39.

¹ Visky Ferenc: Méz a sziklából, Kionónia Kolozsvár 2003, január 18.

² „Az Isten hosszútűrésénél fogva, az ő igazságának megbizonyítására, a mostani időben, hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, aki a Jézus hitéből való.” Róm 3:26

³ Vö. Visky Ferenc: Méz a sziklából, Kionónia Kolozsvár 2003, január 18.

⁴ „Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljétek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek. Boldogok [vagyatok], ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, [amit] amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek azt.” 1Péter 4: 13-14; „Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által.” 2Kor 1: 5.

⁵ „Most örülök a ti értetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm, ami híja van a Krisztus szenvedéseinek az én testemben az Ő testéért, ami az egyház; amelynek lettem én szolgájává az Isten sáfársága szerint, amelyet nekem adott ti rátok nézve, hogy betöltsen az Isten ígését (...)” Kol 1:24-25.